

Rejseberetning fra Guyana – januar 2010

På opfordring af Naturbutikken er her en beskrivelse fra en 2 ugers rejse til Guyana. Lad det være slået fast med det samme. Det kan varmt anbefales. Mage til fugleliv, dygtige fugleguides, venlig befolkning og eksotiske lodges midt i uberørt regnskov så langt øjet rækker skal man lede længe efter.

Rejsen var en gave til min søn, Rune, i anledning af hans nyslåede kandidatgrad i matematik. Formålet var ikke alene fugle, men naturoplevelser mere bredt. Den vedlagte fugleliste er derfor kun en absolut minimumsliste og ikke udtryk for hvad en determineret fuglerejsende ville kunne nå at spotte af arter.

Rejsen

En kold og mørk fredag aften i januar, fandt vi pludselig på at smutte af sted på en rejse et par uger nu og her. Vi havde begge to en gammel drøm om at opleve uberørte regnskove i Amazonas og da jeg fra fjernsynet havde hørt at der lå de mest uberørte regnskove i Guyana, googlede jeg forsøgsvis på ordene "eco-lodge Guyana". Op kom Iwokrama (www.iwokrama.org) - et forskningscenter med tilhørende økolodge beliggende midt inde i et kæmpestort fredet stykke uberørt regnskov langt inde i Guyana. De reklamerede med en overdådighed af fugle og dyreliv og lignede på en prik vores drømmes rejsemål. Vi mailede straks til lodgen og spurgte om der var plads og fik få timer senere et svar tilbage om at vi var meget velkomne. Herefter fulgte en hektisk weekend med diverse rejseforberedelse. Vi købte selv flybilletten og aftalte resten direkte med Iwokrama. En uge senere var alt faldet på plads og vi kunne stige om bord i flyet til Guyana fulde af spændt forventning.

90 % af Guyanas befolkning på knap 800.000 bor i Georgetown. I regnskoven bor hovedsagelig indianere i små landsbyer i rydninger. Landet størrelse er 214.970 km² med en befolkningstæthed på 3,6 per km². Den fredede regnskov Iwokrama udgør 3710 km². ca. 85 km lang og 80 km bred. Til sammenligning er Fyn på 2984 km². Som det eneste land i Sydamerika tales der engelsk i Guyana. Det er en stor fordel, da man så kan tale med alle, selvom der går et par dage før man har sporet sig helt ind på dialekten, der er en lokal form for pidgin-engelsk.

I lufthavnen i Georgetown blev vi hentet af en 4x4, der kørte os til lodgen. Den første times tid kørte vi af en lille, men dog asfalteret vej. Her var der lavt krat og enkelte spredte hus med lange mellemrum langs siderne til vi nåede minebyen Linden. Herefter kørte vi resten af vejen af en mudret jordvej uden sideveje gennem mere og mere uberørt regnskov. Turen var på 300 km og tog godt 6 timer. Det var den eneste vej der fandtes igennem det indre af landet og var "hovedvejen" fra Georgetown til Brasilien. Trafikken var ca. 10 biler om dagen. Før vejen blev forbedret for få år siden havde samme tur taget 3 dage i tørtiden, ellers var floden eneste mulighed.

Iwokrama økolodge

Iwokrama forskningscenter og økolodge ligger vanvittig smukt i en stor rydning i ellers uberørt regnskov omkranset af store gamle træer og lige ud til Essequibo floden. Straks ved ankomsten blev vi præsenteret for Wally, der ville være vores guide så længe vi var på lodgen. Han indlogerede os i en komfortabel lille hytte på pæle med alle fornødenheder og med udsigt ud over floden. Derefter viste han os balkonen i hovedbygningen hvor alle måltider blev indtaget. Her så og hørte vi flyvende, stærkt larmende, rød-grønne arapategøjer der yngede i et kæmpehøjt træ i kanten af lodgerydningen. Vi fulgte deres liv i træet fra balkonen mens vi spise en sen frokost. Kokken hed Colwyn og lavede en skøn blanding af indisk og indiansk mad og var noget af en humørbombe. Vi var lykkelige og følte vi var kommet til det rette sted i verden.

Efter frokost viste Wally os rundt på lodgeområdet og vi så som noget af det første et træ, med et stort rundt myrebo midt i kronen, hvor myrerne sværmede. Omkring myreboet sværmede desuden et sandt orgie af eksotiske fugle: Great Kiskadee, Tropical Kingbird, Blue-gray Tanager, Palm Tanager, Silverbeaked Tanager, Giant Cowbird, Moriche Oriole, Yellow-rumped Cacique og Crested Oropendola og i nabotræerne sad Blue headed Parrot og Oranged winged Amazon. Senere gik vi en tur langs vejen og floden og her så vi Cocoi Heron, Swallow-tailed Kite, Gray Hawk, Laughing Falcon, Red-throated Caracara, Bat Falcon, Spix's Guan, Large-billed tern, Least Tern, White collared Swifts, Smooth-billed Ani, Violaceous Trogon, Green and Rofous Kingfisher, White-throated Toucan, Waved Woodpecker, Lineated Woodpecker og Golden-headed Manakin. Vi kom under en regnbyge i snak med Wally, der fortalte at han havde været på Iwokrama i 15 år. Her havde han bla. været med til at gennemsege regnskoven for fugle og andre dyr, lave nye stier og opdage nye udflugtsmål. Vi blev en dag inviteret med på en prøvetur på en helt ny sti et stykke inde i skoven fra lodgen, der var blevet døbt Mot-Mot stien. Og ganske rigtigt midt inde på stien i skoven lige over vores hoveder sad en familie på 4 Blue Crowed Mot-Mots og kiggede uanfægtet ned på os. Desuden så vi her Chestnut Woodpecker, Green Oropendola, Great Jacamar, Mealy Amazon, Green Honey Creeper, Golden Manakin, White-throated Manakin, Marill Guan og Red-capped Cardinal. Wally viste sig hurtigt at være et omvandlerende leksikon. Han kendte alle Iwokramas fugle og andre dyr både på stemmer og udseende. Hans hofnummer var at fløjte som en Spotted Antpitta og langsomt men sikkert få lokket en til sig som i mindre og mindre cirkler kom nærmere og nærmere for at ende med at sidde fotogent på en rådden træstamme lidt længere fremme på stien. Han var desuden en rigtig hyggelig fætter både på dagsturene, og senere på dagen når vi nåede til aftenens rom og juice. Gyanas rom skulle være en af verdens bedste og blandet med hjemmelavet juice fra diverse eksotiske lokale frugter var det en yndet after dinner drink.

En dag tog vi på en tur op langs floden og besteg et lille bjerg der hed Turtle Mountain. Langs floden lå der væltede træstammer i massevis og på dem alle sad der fugle og kiggede såsom især Neotropic Cormorant, Anhinga, Amazon King Fisher og Ringed Kingfisher. Langs floden så vi

desuden Muscovy Duck, Green Ibis, Black Vulture, Turkey Vulture, Greater Yellow-headed Vulture, Great black Hawk, Large-bill tern (nesting), Black Skimmer (nesting), White collared Swifts, Great Jacamar, Swallow-winged Puffbird, Lease Terns, Black-collared Swallow, Collared Plover, Pied Lapwing, Swallowed Puffbird, Caica Parrot, Gray Antbird (heard), Channel billed Toucan, Black nunbird, Amazonian white-tailed Trogon, Paradise Jacamars, Screaming Pitta, White throated Toucan, Black bandet Swallows, Black-collared Swallow, Capped Heron og Black-necked Aracari. Efter en times sejlads gik vi ind i landet og op på et lille bjerg. Da vi nåede toppen sad der i et træ på toppen en stor King Vulture i al sin pragt og kiggede ned på os få meter over os. Udsigten fra bjerget var helt drømmeagtig smuk. Uberørt regnskov så langt øjet rakte. Swallow tailed Kite havde en rede i nærheden og fløj skrigende til og fra. Red and Green Macaw fløj ligeledes frem og tilbage to og to. Vi satte os og nød scenariet i flere timer. Pludselig dukkede en flok edderkoppeaber op i træerne længere nede ad bjerget. Og lidt senere en flok til, der vandrede forbi i trætoppene under os. En Orange-breasted Falcon landede over vores hoveder og tog en middaghvil i træet. I skoven omkring bjerget så vi Green Aracari, Chestnut Woodpecker, White-flanked Antwren, Red-rumped Casique og Green Oropendola og pludselig kom igen en flok aber forbi, denne gang Wedged-capped cappucin monkeys, der smed grene ned i hovedet på os for at få os til at fortrække. På en nat på floden samme aften så vi Ladder-tailed Nightjar sidde på sandet langs floden, samt især andre dyr såsom 3 forskellige slags træboaslanger, der hang i grenene ud over floden, en Mara, der gik på flodskrænten (en stor gnaver, lidt mindre end capibaraen), adskillige Black Kaiman'er og en lille Stingray. Udover disse ture, var der en kano vi lånte og sejlede småsure i på egen hånd. Vi var også med ude og fiske en dag, dog uden held. Det gik bedre for vores bådsmand, Navál. Men han ventede på os ved Turtle mountain fangede han en del pirañaer og nogen gevaldige maller med en særlig form for bue og pil, beregnet til at fiske med. Pilen skød man igennem fiskens hale, så den ikke kunne trække så voldsomt. Pilen gik igennem fisken, og spidsen, der var fæstet med en snor, gik løs og satte sig som en lille pind på tværs, så fisken ikke kunne vriste sig løs igen.

Rejsen til Rewa økolodge

Rune faldt i snak med Navál efter turen til Turtle mountain. Vi ville gerne begge to se for eksempel kæmpeodder og jaguarer, som der kun sjældent sås her omkring Iwokrama, og Navál fortalte at der hvor han kom fra, længere sydpå, fra Rewa River, var der mange flere dyr og fisk. Det var fordi man kun kunne komme dertil i båd og derfor var der mere uberørt og uforstyrret der. For os danskere havde Iwokrama ellers forekommet som noget af de mest uberørte man kunne forestille sig, men nu måtte vi bare længere sydpå for at se endnu mere uberørt regnskov. Rune fik hurtigt nye aftaler i stand. Den daglige leder på Iwokrama, Jarret, var utrolig sød og hjælpsom og gav os penge retur for de nætter vi nu ikke skulle bo på Iwokrama. Iwokrama er centrum for naturbevarelse i Guyana og har lagt et stort arbejde i at uddanne lokalbefolkningen og hjælpe dem med at få rettigheder over deres landområder og hjælpe dem med naturbevarelsesprojekter. Flere landsbyer har derfor oprettet deres egne små lodges og uddannet fugleguider. Ved at bo i de små landsby lodges er du med til at støtte landsbyens bestræbelser på at bevare og leve i pagt med naturen. En af disse små lokalt ledede landsbylodge er Rewa lodge, der ligger i en lille landsby ud til Rewa floden to timers kørsel og 4 timers sejlads fra Iwokrama. Alphonso, der er manager for disse små lodges, var tilfældigvis på Iwokrama og arrangerede transport og booking til os på Rewa Lodge. Sagde han - og troede vi. I hvertfald kunne vi næste morgen køre med en bil der alligevel skulle sydpå. Bilturen bragte os ud på den anden side af Iwokramaregnskoven til et mere tørt savanneområde. Det første syn der mødte os her var en imponerende flok på 23 kæmpestore Gray-winged Trumpeter, der fløj over vejen lige foran os. Vi blev sat af i Bina Hill, hvor Bina Hill Institute ligger.

(<http://www.iwokrama.org/people/binahill.htm>) Bina Hill Instituttet er centrum for uddannelse og udvikling i savannaområdet og har bla stået for at genetablere bestanden af Arapaima, verdens største ferskvandfisk, der kan blive op til 3 m lang og som var nær ved at blive udryddet pga rov fiskeri for få år siden. Lederen af instituttet, Vincent Henry, en meget sympatisk fyr, vidste ikke noget om vores komme, som Alphonso havde lovet. Han fortalte at Rewa heller ikke vidste vi kom, for så ville de selv været kommet for at hente os. Men det var "no problem". Vincent tryllede hurtigt en bådsmænd, Gilbert, frem, der gerne ville sejle os til Rewa Lodge og Vincent kørte derefter os og Gilbert det sidste stykke til Rupununifloden, som vi skulle sejle op af. Vincent var en sand idealist, der havde lagt et stort arbejde i at etablere samarbejde mellem landsbyerne og etablere uddannelsesmuligheder og bæredygtig udvikling i savannaområdet. Han viste os nogle saltede Arapaimaer og fortalte succeshistorien om hvordan bestanden nu igen var så stor så de kunne fange nogle få arapaimaer til hver landsby om året. Vi så at han manglede tre fingre på den ene hånd. De var som snittet af på skrå. Det var en piraña der var kommet for tæt på da han badede nøgen som dreng. "Den tog det største der stak ud", havde de andre sagt trøstende til ham, underforstået at han skulle være glad for den ikke havde taget nogen ædlere dele! I Bina Hill så vi Buff necked Ibis, der charmerende rodede i en åben kloak få meter fra os sammen med en masse gribbe af forskellige slags vi havde set tidligere. Gilbert sejlede os meget dygtigt de 4 timer ned ad Rupununifloden til det sted hvor den mindre biflod Rewa løb ud i Rupununi, hvor landsbyen Rewa og lodgen lå. Turen var lang og floden var lavvandet og krævede mange sving og drejninger for at følge de steder i floden hvor strømmen gik og vandet var dybt nok til sejlads med motorbåd. Der var derfor ikke så meget tid til svinkeærinder og standsninger, da Gilbert skulle nå hele vejen tilbage til Bina Hill inden det blev mørkt. Det mest imponerende ved turen - foruden floden og naturen i sig selv - var den utrolige mængde af rovfugle og gribbe der sås langs floden. Knap var fx den ene vandrefalk ude af syne før den næste dukkede op. Rune og jeg begyndte at træne i rovfugle og gribbe. De mindre fugle kunne vi ikke nå at spotte i farten. Vi genkendte kun de arter vi havde set tidligere, de dukkede op her igen, de fleste af dem. Desuden lå der store Black Kaiman'er og soled sig på sandbankerne og lignede de klassiske træstammer i vandet. Pludselig sagde Rune "jeg synes jeg så et hoved, men det kan jo ikke passe?". Jo det kunne, det var selvfølgelig de kæmpoddere som vi så gerne ville se. Her så vi dem kun i glimt, men de næste dage så vi dem flere gange dagligt, både ved rede og legende i vandet, samt mens de spiste nyfanget fisk under en træstamme. En pragtfuld oplevelse. Lidt længere ned af floden så vi pludselig en griseflok midt på flodskrænten. Det var en lille flok på 5 White-lipped Peccary, et slags vildsvin, der lever i store flokke på op til 200 individer inde i skoven. Denne lille flok kunne ikke komme helt op af skrænten, fordi den var for stejl, og ned ville de heller ikke pga. de ventende Kaimaner. Så vi havde fin lejlighed til at betragte dem. Meget sjældent at se dem så tæt på, ifølge Gilbert.

Ved frokosttid dukkede Rewa landsbyen op. Her lå en perlerække af udhulede træstamme-kanoer og en enkelt motorbåd. Landsbyen vidste ganske rigtigt ikke noget om vores komme, men igen var det "no problem". Senere fortalte de at Alphonso havde skrevet en e-mail hvor der bare stod "vær beredt!" - landsbyen havde en satellittelefon, de kunne modtage e-mail igennem. Det var jo mildt sagt ikke nogen særlig præcis tidsangivelse for hvornår vi ville komme. Men der *var* plads på lodgen. Der var ingen andre end os. Og et par utrolig søde og generte unge landsbykvinder gik straks i gang med at lave frokost til os. Menuen stod på friskfanget fisk med grøntsager og ristet kassava med kokos"vand" og hjemmelavet juice og alt smagte herligt.

Efter frokost lagde vi planer for de næste dage. De fortalte at de havde fundet en Harpyørnerede og at der havde været en stor næsten udvokset unge i reden da de var der for to uger siden. Reden lå langt inde i skoven og der var ½ time i båd + 3-4 timers vandretur hver vej ad en gammel jagtsti. Havde vi lyst til at tage derhen? Om vi havde! På Iwokrama havde stierne været korte og

veltrimmede og tæt på Iwokrama, og vi havde efter nogle dage længtes efter at få lov til at gå langt ind i junglen ad mere vilde stier. Og så en Harpyørn og oven i købet på rede. Vi havde indtil nu hørt adskillige historier om de kæmpestore næsten mytiske Harpyørne, fx om hvordan de sad gemt i et træ og uden varsel slog ned på småbørn der lå og sov i landsbyen. Men vi havde ikke troet vi selv ville få chancen for at se en. Næste morgen stod vi forventningsfulde op og drog af sted kort før det blev lyst kl. 6. Vores nye guide hed Roven og med som bådsmænd var Hendryks. Begge indfødte fra landsbyen og milde og venlige af natur. Hendryks kunne også en historie om Harpyørne. Han havde tidligere arbejdet 5 år som Ranger i CI, (Conservation International Concession Area) et andet fredet område i Guyana, hvor BBC havde optaget en film om Harpyørnen, og hvor han havde hjulpet dem. Fotografen havde siddet i skjul i en trætop i nærheden af en Harpyrede. Skjul og skjul - en dag var Harpyhunden blevet godt træt af hans snageri og havde angrebet ham og boret kæmpekløerne godt ind i ham. Det havde nær kostet ham livet, og i hvertfald et par punkterede lunger, der tvang ham en længere tur på hospitalet hjemme i England. Først længe efter var han i stand til at genoptage optagelserne, nu iført skudsikker vest. Hans møje kronedes dog med held til sidst. Han fik den mest utrolige optagelse i kassen hvor Harpyørnen snupper et dovendyr fra trækrone og flyver bort med det. Jeg har selv set den på BBC, den er fantastisk, men er naturligvis intet mod at være der selv.

Skoven var mørk. Flagermusene fløj rundt selv om dagen. Træerne var kæmpestore, mange med imponerende brædtrødder. Stien var kun en sti for det træede øje, vi så ingen sti, bare skovbund. Roven gik forrest, Rune og mig i midten og Hendryks bagerst. De tog ingen chancer, vi skulle ikke blive væk i skoven. Vi så ikke mange fugle inde i skoven, hørte flere. Vi så af nye arter på floden Grey lined Hawk. Bedst som vi gik fløj pludselig en Great Tinamou op med stort rabalder, lidt som en fasan derhjemme. Roven pegede ned i mellem to brædtrødder lige ved siden af stien og der lå 4 fine grønne Great Tinamou æg - en lille fordybning. Lidt efter passerede vi en lille bjergbæk med klart vand. Jeg kiggede -som jeg plejer derhjemme - efter salamandere - men jeg skulle hellere have stillet ind på lidt større formater. Roven pegede ned i vandet og pludselig kunne jeg se det - en brillekajman der hang lodret i vandet i et strømhul, med kun øjnene over vand. Sidst på formiddagen nåede vi til træet hvor Harpyørnereden var. Et kolossalt træ der ragede langt op over de andre træer i skoven. Reden var også kæmpemæssigt, men der var ingen ørne at se. Vi satte os til at vente. Tog en lille lur og derefter lidt frokost og derefter en lur igen. Stadig intet at se. Roven førte os derefter lidt rundt i nabolaget af træet. Pludselig sad den der. En næsten fuldvoksen unge. Den sad længere nede end reden og var ret tæt på. Den tog ikke notits af os, sad først og døsede og begyndte så på et tidspunkt at skride på mad. Dens fødder og kløer var uproportionalt kæmpemæssige, lidt ligesom teenagere hvor fødderne vokser før højden. Den havde også begyndelsen til de lange hovedfjer, der pjuskede om hovedet. Vi sugede synet til os og håbede at dens skrigeri ville lokke forældrene til med fangst. Et abekranie lå på jorden et stykke fra reden. Til sidst måtte vi dog gå tilbage, for at nå hjem inden mørkets frembrud. Dette var absolut turens højdepunkt. Udover Harpyørnen så vi Osprey, 2, Turkey Vultures (33 in tree at fishing site), Great, Black Hawk, White winged swallows, 10, Neotropic Cormorant, Black collared Hawk, Grey-Lined Hawk, White Thrusted Ant Bird, Scaled Pidgeon, Plumbious Pidgeon Spotted Ant pitta, Plain Brown Woodcreeper, Wedge billed Wood creeper, Buff throated Foliage-gleaner, Musicien Wren, Cappucinbird, Spix's Guan, White tailed Barbthroat, Violeceous Trogon Grey-winged Tropical og Pauraque.

Næste morgen så vi en flok Saki-monkeys i træerne på den anden side af floden. Vi besteg et andet bjerg, sejlede i kano på en sø og spottede arapaimaer - det blev dog kun til lyden af nogle enorme plask, men de var der - samt så amazon-åkandernes kæmpeblade og så deres blomster springe ud på ½ time ved solnedgang, mens brøleberne brølede og fuglenes kalden langsomt blev afløst af

utallige frøers piben, kvækken og syngen. Her så vi på vejen en blandet flok omkring en død stingray bestående af 1 King Vulture, 50 Black vultures, 1 Jabiru stork og 2 Yellow headed Caracara. desuden så vi 4-5 Wattled Jacana, Yellow breasted Toucan, Gray-lined Hawk, 3 Painted parakeets, 3 Blue and Yellow Macaws, Crested Oropendola og et redetræ fuld af deres hængende reder der blæste i vinden, Red-legged Honeycreeper og flere Amazon Kingfisher.

Vi kiggede også efter mørkets frembrud efter kæmpeflodskildpadderne der snart ville komme og lægge æg på sandbankerne. Vi så nogle enkelte slæbespor fra natten før, men ingen skildpadder. Det var lidt for tidligt på sæsonen. Herefter var det tid til at finde tilbage til civilisationen. En sidste hilsen fik vi om morgenen ved daggry på afrejsedagen hvor en stor flok Goldenhanded Tamarin - de småbitte egenaber - passerede igennem lodgens trækroner lige inden vi steg i båden.

Alt i alt var rejsen en uforglemmelig tur med opfyldelse af mange års drømme om at opleve uspoleret regnskov med tilhørende fugle og dyreliv, og på mange måder også et opmuntrende møde med en natur under stigende beskyttelse og en venlig og imødekommende befolkning, der langt hen ad vejen selv gerne vi opleve og beskytte deres natur. Alt er naturligvis ikke uproblematisk i Guyana, men der var meget større bevågenhed overfor naturbevarelse end jeg havde ventet. Det betød også at vi ikke havde nogen ubehagelige oplevelser på turen og at det logistiske fungerede over forventning, da folk var enormt hjælpsomme, hvor vi kom frem og fik tingene til at lykkes. Selv i lufthavnen, som ellers, ligesom Georgetown, har et dårligt ry tilbød en helt fremmed at betale vores morgenmad, da vi endnu ikke havde nogen lokal valuta.

Oplysninger om booking og kontakter

Vi besøgte kun to ud af en række forskellige lodges der findes spredt rundt omkring i Guyana. Besøger man flere af disse vil man naturligvis også kunne opleve flere forskellige lokaliteter og dermed fuglearter. Hvis DOF vil arrangere en tur kan man enten tage direkte kontakt til de forskellige lodges, hvor der er lokale fugleguides tilknyttet, der ved hvor fuglene er i deres område.

Vi havde som fortalt ikke de bedste erfaringer med nogle lodges, så som fx Surama og Rock View Lodge har Wilderness-Explorers som agent og de arrangerer også fugleture se http://www.wilderness-explorers.com/andy_narine.htm, men dem har jeg ikke selv erfaring med. Andre lodges såsom Wowetta og Rewa (som vi besøgte) kan bookes gennem Landsbyfællesskabet communitytourismguyana via deres agent Alphonso alphonsforde@hotmail.com som vi dog ikke havde de bedste erfaringer med. Både Rewa og Iwokrama kan kontaktes og bookes direkte Iwokrama: se hjemmesiden: http://www.iwokrama.org/wp/?page_id=203 og for Rewa kan man booke direkte ved at sende en e-mail til lederen: rudolph_edwards@yahoo.com eller rudolphedwards69@gmail.com. Man kan også kontakte Vincent, lederen af Bina Hill, Vincent_henry2000@yahoo.com der vil være behjælpelig med kontakter og oplysninger. Jeg tror de fleste lodges kan bookes direkte også, det ved Vincent mere om.

Venlig hilsen
Susanne Harder

Susanne.harder@psy.ku.dk

+45 61 79 07 40.

Samlet fugleliste Guyana: Iwokrama og Rewa river

Red-legged Tinamou
Undulated Tinamou
Neotropic Cormorant
Anhinga
Muscovy Duck
Cocoi Heron
Capped Heron
Green Ibis
Buff-necked Ibis
Jabiru stork
King Vulture
Black Vulture
Turkey Vulture
Greater Yellow-headed Vulture
Osprey
Swallow-tailed Kite
Gray Hawk
Gray-lined Hawk
Great black Hawk (adult + juvenile)
Black-collared Hawk
Harpy Eagle, juvenile at nestsite
Laughing Falcon
Red-throated Caracara
Yellow-headed Caracara
Bat Falcon
Collared forest Falcon
Orange-breasted Falcon
Spix's Guan
Marill Guan
Grey winged Trumpeter
Pied Lapwing
Collared Plover
Wattled Jacana
Large Bill Tern (nesting)
Least Tern
Black Skimmer (nesting)
Scaled Pigeon
Plumbeous Pigeon
Red and Green Macaw
Blue and yellow Macaws
Red shouldered Macaw
Painted Parakeet
Blue headed Parrot
Caica Parrot
Mealy Amazon
Oranged winged Amazon
Ladder-tailed Nightjar
Pauraque
Smooth-billed Ani
White collared Swifts
White tailed Barbthroat
Violaceous Trogon
Amazonian white-tailed Trogon
Green and Rufous Kingfisher
Amazon Kingfisher
Ringed Kingfisher
Blue crowned Mot-Mot
Great Jacamar
Paradise Jacamar
Swallow-winged Puffbird
Black Nunbird

Black-necked Aracari
Green Aracari
Yellow breasted Toucan
White-throated Toucan
Channel billed Toucan
Chestnut Woodpecker
Waved Woodpecker
Lineated Woodpecker
Buff-throated Foliage-gleaner
Plain brown Woodcreeper
Wedge-billed Woodcreeper
White-flanked Antwren
Gray Antbird (heard)
Whited-thrusted Antbird
Spotted Antpitta
Tropical Kingbird
Great Kiskadee
Screaming Piha
Golden-headed Manakin
White-throated Manakin
Black-collared Swallow
White winged Swallow
Black bandet Swallows
Musicien Wren
Blue-gray Tanager
Palm Tanager
Silverbeaked Tanager
Green Honeycreeper
Red legged Honeycreeper
Giant Cowbird
Morange Oriole
Yellow-rumped Cacique
Red-rumped Cacique
Red-capped Cardinal
Crested Oropendola (+ nesting tree)
Green Oropendola

Other animals

Black spider monkeys
Cappuciner Monkeys
Tree boas
Mara
Kaimans
Stingray
Kaiman
Giant Otter
White jaw Peccari
Spectacle Kaiman
Wedge-capped cappucin monkeys
Bats in the forest flying in daytime
Goldhanded tamarin (6-8)
Giant Otters eating fish (4)
Saki Monkeys (4-6)